

ſtønt vore tidligere Meningsſæller have nærmet ſig meget til Højre og ere blevne inderlige Venner af dette Parti, have de dog endnu ikke givet Miniſteriet lodlig Anerkendelse af, hvad der er ſket. Saa ſiger jeg: Lad os hellere fortsætte et Par Aar endnu, til vi ſaa en endelig Afgørelſe af Striden. Efter min Mening kan dette ikke blive nogen endelig Afgørelſe; naar vi ſom ſagt ikke ſaa fyldeſtgørende Garantier — jeg ved ikke, hvad der forhandles om, eller hvad der ligger bagved — mener jeg, at om kortere eller længere Tid vil Striden blufſe op igen, ſaa vi igen have Spillet gaaende. Maa jeg ſpørge, om her er en eneſte her i Salen, ſom tror, at den højtærede Krigsminiſter med den ſtorartede Appetit, han har haft paa Fæſtninger og Soldater og andet Krigſtilbehør, ſkulde være bleven mæt? Jeg tror det ikke. Jeg tror, at naar der er gaaet nogen Tid, møder den ærede Miniſter eller en anden Miniſter, der nærer de ſamme Anſkuelfer og ønsker at fremture paa ſamme Maade, med Fordringer om flere Fæſtninger og ſærlig med Fordringer om flere Artilleriſter og flere Ingeniører; det vide vi jo, at der allerede er Lovforſlag om; det kan jo være, at diſſe Fordringer allerede ere bevilgede paa en Maade — jeg kender det ikke — ſaa Miniſteren i ſaa Henſeende ikke behøver at ſtrenge ſig an. Jeg ſer ſom ſagt lidt ſteptiſt paa alle de Underhandlinger, der føres eller rettere ville blive førte, muligviis allerede ere blevne førte. Det kan være, at de kunne være heldbringende for Landet, men jeg tvivler om det; jeg tror ſnarere, at Reſultatet vil gaa i en Retning, ſom ikke ſtemmer med mine Anſkuelfer om Grundloven og dens Betydning. Vi nærme os jo ſnart Aprilſtiden, og ſaa mener man, at Foraaret ſkal komme med lys, varme Dage og med Solſkin. Det gør det ogſaa af og til; men Vejret er til den Tid meget omſkiſteligt, den ene Dag er det Regn og Slud, og den næſte Dag kan det være en lys og varm Dag med Solſkin. Det gaar med Vejret, ligesom det gaar med Politikken; den er ogſaa meget omſkiſtelig. Ved Foraarſtid blæſer der gerne en kølrig Paafteøſten, ſom er ødelæggende for al god Vækſt og Trivſel; det kan ogſaa være Tilfældet i Politikken. Det kan jo være, at naar vi nu nærme os Paafſtetiden, og Paafſteklofterne kime, at de kunne komme til at kime ved Fødfelen af et nyt heldbringende poliſtiſt Liv her i Landet, men jeg tvivler derom. Jeg tror ſnarere, at diſſe Paafſteklofter ville ringe ved Viſtættelſen af vor Grundlov og dens Betydning. Vi ſaa nu at ſe; det ſkulde imidlertid glæde mig, om jeg tager fejl.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 11te Kredſ (Th. Nielsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Th. Nielsen: Den ærede ſidſte Taler (Casperſen) er jo en meget poetiſk Natur, det har jeg for haft Lejlighed til at erfare, og det har han nu paa ny givet en Prøve paa. Men hvor god Pœſi end ellers kan være, tror jeg, at vi have bedſt af ikke at ſaa for megen Pœſi i vor Politik. Jeg tror derfor, at man ikke ſtal høre alt for meget paa de Fantaster, det ærede Medlem udmalede for os, thi det meſte af, hvad det ærede Medlem ſagde, hører hjemme i Fantafiens Rige, og jeg ſtal erſende, at jeg ſom Politiker ikke forſtaar mig meget paa den Slags. — Jeg forſtod derimod godt det ærede Medlem for 7de Kredſ (Madſen-Myg-dal). Jeg vidſte, hvor jeg havde ham; vi have været Moſtændere i en hel Række af Aar om det Spørgſmaal: En Finanslov til Eſtrup eller ikke en Finanslov til Eſtrup; vi have haft et Kontraſtandpunkt. — Den ærede ſidſte Taler talte om at glide. Det er ham ſelv, der glider, men jeg forſtaar ſaa ſæerdeles godt, at han, naar det er ham ſelv, der glider, tror, at det er andre. Det ærede Medlems Meningsſælle i Folketinget fra Langeland (Brandes) har for hørt til mine Førere, og da kunde jeg ogſaa glæde mig ved at have det ærede Medlem med, ſaalaenge jeg havde den ſtore Fører fra Langeland med, men den ſtore Fører fra Langeland er nu gledet hen og ſtaar, hvor det ærede Medlem for 7de Kredſ (Madſen-Myg-dal) ſtaar. Jeg kan kun lykønfte det ærede Medlem til, at han har ſaaet diſſe Meningsſæller over paa ſin Side. men deraf, at de nu ſtaa, hvor han ſtaar, er det allerede klart, at det ere de ærede Medlemmer, der ere gledne ſammen, derimod er det ikke os. Nej, det ærede Medlem vil, naar han gennemlæſer Tidenden fra 1887, 88 og 89, finde, hvor han da havde ſin Fører fra Langeland, og det er der, hvor jeg nu ſtaar.

Da ingen yderligere ønftede at ytre ſig, ſluttedes Forhandlingen, og man gik til Afſtemning, hvorved

Endringsforſlag af Udvalgets Medlemmer (Mhlefeldt-Laurvig, Breinholt, Carſtensſen, F. Danneſtjold-Samsøe, Dresing, Frijs-Friſjenborg, Hedemann, Wægen, Moltke, W. Petersen og Steffenſen):